

Oberts a l'art

- Tenim prou cura de l'arbrat?
- Carrer Joncar per als vianants
- Can Ricart: alguna cosa es mou
- El tren torna al Poblenou
- Semillas Fitó té història al Poblenou

Editorials

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Regidor, no ens facis trampes Retallades a l'educació!	
EN PORTADA	4
Tenim prou cura de l'arbrat? Volem la plaça del Barri de la Plata Carrer Joncar per als vianants Les Glòries, petits avenços	
PAISATGES URBANS	10
Can Ricart es torna a moure	
DENÚNCIA.....	12
La Flor de Maig és del Barri Què puc fer per un món millor?	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	14
Semillas Fitó, una empresa amb història	
ENTITATS.....	17
El tren torna al Poblenou	
HISTÒRIES DE BARRI.....	18
El divorci	
SOLIDARITAT.....	19
La dignitat del Poblenou	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	20
Oberts a l'art	
ESPAI ACTIU VEÏNAL.....	22
Fàbrica Oliva Artés Absolució vaguistes	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: C.P.:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
 Codi:
 (Signatura)

Revista *El Poblenou* n.78
 Octubre 2013

Edició: Associació de Veïns i Veïnes
 del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós,
 Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc
 Dueñas
 Col·laboradors: Elena Marzo, Esther
 Racionero, Carme Rovira Badal, Andreu
 Isern, Eva Murgi

Coordinació: Naia Hernández

Fotografia: Salva Clarós, Jordi Badia,
 Pere Nadal
 Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual, Marc Dueñas
 Disseny gràfic/maquetació: Joan
 Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Publicitat: Sanjo (697 268 335)
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP
 no es fan responsables de les
 opinions expressades en les
 col·laboracions inserides a la
 revista, que han de considerar-se
 com a opinions personals dels
 sotasignats, tret de l'Editorial
 i tot allò que està signat com a
 Redacció.
 La revista és de distribució
 gratuïta i es finança a través de la
 quota dels socis de l'AVVP i dels
 espònsors i anunciants (la línia
 editorial és absolutament inde-
 pendent d'aquestes institucions i
 empreses).

Regidor, no ens facis trampes!

A remolc de la iniciativa ciutadana que va engegar fa uns mesos el procés participatiu FEM RAMBLA per opinar i decidir sobre com cal remodelar la Rambla, el regidor Freixedes va anunciar el juliol passat que l'Ajuntament impulsarà també a la tardor un procés de consulta "PARLEM DE LA RAMBLA, ara o mai". Davant de l'absurditat de fer dues consultes al mateix temps, el regidor va comunicar a l'Associació de Veïns el desig de fer confluïr els dos processos que, partint de les enquestes ja fetes per iniciativa veïnal, arribi a unes conclusions compartides. L'oferiment es va concretar aquest setembre, després de vacances, amb un escrit del regidor al col·lectiu FEM RAMBLA en el qual proposava col·laborar en un procés participatiu conjunt, això sí, sense aturar la remodelació del tram Taulat-Fernando Poo, que la decidirà exclusivament

l'Ajuntament, i sense opinar tampoc sobre les llicències de vetlladors, és a dir, de l'ocupació de les terrasses al passeig.

Llavors com quedem? Si els ciutadans no poden decidir com volen urbanitzar el tram de Rambla pendent, i no poden dir res sobre les terrasses, on queda la participació i el dret a decidir?

En realitat el regidor, tal com ha acabat reconeixent, té un projecte de remodelació de la Rambla ja redactat i en tramitació. Fets consumats com l'asfalt de fa un any, que es proposa executar a pesar de, i petit qui peti!

Doncs bé, si el regidor no té ganes d'escoltar la gent, difícilment podrà demanar que la gent acati les seves decisions. L'autoritat s'ha de guanyar i no imposar!

La Junta de l'AVVP

Retallades a l'educació

L'educació al barri passa per dificultats, com a tot Catalunya: reducció de pressupostos en educació d'un 18% a 3 anys; el curs comença amb 20.000 alumnes més, però amb el mateix nombre de professors, havent retallat 3.000 docents els dos cursos anteriors... Per això, al barri, quasi totes les aules de P-3 tenen 27 alumnes. La retallada de recursos es fa notar en una reducció del 25% de mitjana d'hores de vetlladors i vetlladores; influeix en la paralització de la construcció de centres públics, que al Poblenou està endarrerint la construcció de l'Institut Fluvià i la planificació d'un altre institut que també necessita el barri. La disminució de pressupost en educació també repercuteix en la insuficiència de beques de menjador per a les famílies

necessitades. I a tot això s'hi afegeix la manca de cobertura de les substitucions del professorat quan està de baixa, des del primer dia i amb el 100% de la jornada.

Què podem fer al barri? La Plataforma per l'Educació Pública del Poblenou, formada per representants de les escoles, instituts i associació de veïns i veïnes, que es reuneix quinzenalment al Casal de Barri, ha demanat parlar amb la tècnica d'educació del Districte sobre els instituts. I participarà també en els actes de lluita per l'educació pública dels dies 19 i 20 d'octubre: "Pinta Catalunya de groc". Fem una crida, doncs, a tota la comunitat educativa del Poblenou per mobilitzar la nostra protesta davant les retallades en educació!

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Tenim prou cura de l'arbrat?

Escanyat

Escocell petit

És un escocell, no un abocador

És un arbre, no un moble

Una de les coses que distingeix Barcelona d'altres ciutats és la quantitat d'arbres arrencats als carrers. Se'n poden comptar més de 150.000, dels quals una tercera part llarga són plàtans com els de la rambla del Poblenou. Aquest és un fet excepcional, patrimoni de la nostra ciutat.

A part de bellesa paisatgística, els arbres aporten grans avantatges com ombra, un aire més fresc i depurat, absorbeixen partícules i contaminants i alhora ajuden a amagar l'excés de ciment, totxo i vidre, conformant un paisatge variat i harmoniós.

La major part dels plàtans de l'Eixample van ser plantats farà entre cent i cent trenta anys aproximadament. Les males condicions de vida en els carrers de la ciutat i l'envelliment fan que morin i hagin de ser reposats per nous exemplars de la mateixa o d'altres espècies més adaptades. Ara bé, bona part de les patologies que pateixen els arbres del nostre barri, i en concret els de la Rambla, es podrien evitar perquè són degudes fonamentalment a una manca de cura per part tant dels ciutadans com dels responsables del seu manteniment. Això ho podem veure només observant l'estat de l'arbrat del barri.

Un manteniment deficient

Es pot constatar que la ciutat no manté adequadament els arbres que planta. Si no es pot garantir el manteniment de la vegetació és millor no posar-la-hi, o posar-hi la justa que podrem mantenir. És lamentable veure com any rere any es planten arbres que després moren per falta de reg. Tot plegat suposa una despesa innecessària. A la Rambla es poden veure alguns plàtans que han estat reposats recentment i que s'han assecat per falta de reg.

Altres nous exemplars de reposició no es planten correctament, queden torts i poc centrats en l'escocell. Molts escocells tenen una mida inadequada per encabir-hi les soques dels arbres que es faran més grans. És millor no plantar tants arbres però amb prou espai perquè puguin créixer, tant les soques com les capçades.

A la Rambla hi ha arbres tan grans que tenen les capçades que s'ajunten les unes amb les altres. És absurd plantar-hi nous exemplars entremig ja que no els arribarà la llum i no aportaran més ombra.

De fet, a la Rambla, n'hi hauria prou amb una única filera d'arbres; amb el temps es podrien anar tapant els escocells dels arbres morts, fins a aconseguir que quedessin només a una banda.

Als jardins de Xavier Benguerel, l'any 2007 s'hi van plantar magnòlies. A hores d'ara només en queden tres. Aquestes plantes necessiten, fins que no arrelen bé, regs constants, nutrients, etc., cosa que no sembla que se'ls hagi donat prou. També és qüestionable el lloc que es va escollir per fer la plantació ja que se sap que la canalla hi juga, i les magnòlies en surten mal parades per representar-hi un obstacle.

Els arbres no tenen prou protecció quan es fan obres a la via pública. La manca de protecció acaba ocasionant cops pel trànsit de la maquinària.

Molt poca cura ciutadana

A la Rambla, alguns establiments amb terrassa al passeig utilitzen l'espai dels arbres com a propi. Per tal que les cadires i les taules no caiguin dins els escocells, els posen unes tarimes, a vegades de fusta i a vegades metàl·liques, amb un forat per a l'arbre. Amb aquesta pràctica, que no està permesa, l'aigua de pluja troba molta dificultat per arribar a filtrar-se, i a més el mobiliari els colpeja en estar més a prop ocasionant marques. Com que les plataformes no es canvien i els arbres creixen, amb el temps les soques es veuen escanyades i acaben sobrepassant la plataforma, no sense provocar ferides a l'arbre. Per evitar aquesta situació, potser es podria col·locar alguna mena de barana baixa al voltant de l'escocell. També, alguns d'aquests comerços lliguen amb cadenes els para-sols i les cadires als arbres. Els arbres petits, amb cops de vent poden veure's desorientats.

Alguns veïns i botiguers aboquen l'aigua de fregar (amb lleixiu, amoníac, etc) als escocells dels arbres. Potser pensen que així els reguen o potser tant se'ls en dóna. Evidentment això acaba amb la vida de l'arbre.

També als ciclistes ens agrada gaudir, sobretot a l'estiu, de l'ombra dels arbres i de la seva frescor. Però no hi parem

prou atenció: sovint es veuen bicicletes lligades als arbres, que els lesionen en caure o en quedar mal recolzades. Cal que l'Ajuntament posi prou zones per estacionar les bicicletes i evitar aparcar-les junt als arbres. Al carrer Marià Aguiló podem veure tarongers amb l'escorça malmesa i arrencada.

A la Rambla, i també en altres car-

rrers del barri, podem veure arbres amb cordes i filferros al voltant dels troncs i les branques. S'utilitzen amb motiu de festes i actes al carrer per lligar pancartes, plafons, tanques, etc., i després queden oblidats. No només malmeten l'arbre provocant rascades sinó que els estrenyen. Quan es posa alguna mena de lligadura en un arbre (que de fet no s'hi ha de posar), un cop ja no és necessària s'ha de treure.

Els vehicles amb motor, encara més poderosos que els ciutadans, també ocasionen destrosses en estacionar malament o en lloc prohibit. Els cops ocasionen grans ferides als troncs.

És clar que n'hi ha prou de passejar pel barri i fixar-nos en el nostre arbrat per veure que no valorem prou els éssers vius amb qui vivim i de qui ens beneficiem. No hauria de ser tan complicat tenir-ne cura.

Carme Rovira Badal

Volem la plaça del Barri de la Plata

El darrer plenari del Districte va informar favorablement una proposta de la ponència del nomenclàtor per posar el nom de Mercè Sala a l'espai públic de Can Gili Vell, entre els carrers de Granada, Trueta i Mas de Roda. El cas és que els veïns de la zona ja fa temps li volien posar el nom del Barri de la Plata, que és el topònim amb què es coneix aquella barriada.

Mira que costa ben poc preguntar als ciutadans, que són els que millor coneixen la ciutat a l'hora de buscar el nom més adient. Ja em diràs quin sentit té posar Mercè Sala a aquella plaça. La senyora, per més que pugui ser digna mereixedora d'una plaça a la ciutat, no té res a veure amb el lloc. En canvi, el topònim de Barri de la Plata té tot el sentit del món.

Ni amb les coses senzilles, com és posar nom a una plaça, l'Ajuntament s'atreveix a consultar la gent. No, no s'ha consultat ningú, ni els veïns de la barriada, ni l'associació de veïns, ni l'Arxiu Històric. Ningú! Perquè tothom a qui s'hagués consultat del barri hauria coincidit en el nom. Bé tothom menys els savis prohoms de la ponència del Nomenclàtor. Potser no són tan savis!

Redacció

Carrer Joncar per als vianants

És molt d'agrair que per fi els vianants puguin circular pel mig del carrer Joncar sense les estretors d'abans. Però els cotxes i les motos continuen passant, i ara el risc d'atropellament s'ha fet més gran.

Si hi ha algun carrer genuïnament de vianants aquest és el carrer Joncar. No obstant això, a diferència de la resta de carrers del casc antic al voltant del mercat, Joncar està obert al trànsit, fet que dificulta sobre manera el trànsit de vianants. Bé, això ha canviat des de fa pocs mesos perquè, provisionalment, l'Ajuntament ha dut a terme unes obres que l'han transformat en plataforma única per facilitar el trànsit de persones a peu, donant la prioritat al vianant per davant de cotxes i motos. L'obra és provisional i comprèn el tram que va des de Castanys a Marià Aguiló.

La solució urbanística definitiva ve definida pel pla de millora urbana de concreció de les alineacions dels carrers de Joncar i de Ramon Turró, entre els de Marià Aguiló i Castanys, d'iniciativa municipal, aprovat definitivament el 18 d'abril de 2008, pendent encara avui d'executar. Val a dir que contra aquell pla s'hi van interposar dos recursos contenciosos administratius, un dels quals va obtenir un pronunciament favorable a les pretensions de la part demandant. Per adequar el Pla a la sentència del TSJC, l'Ajuntament va tramitar una modificació del PGM aprovada inicialment el maig de 2012.

L'alineació futura de Joncar i Ramon Turró busca resoldre definitivament l'escanyament del tram en qüestió. La solució proposada, però, defuig l'alineació original del PGM en el cantó mar per raons que expliquem a conti-

nuació. La nova alineació acabarà consolidant un front de façana irregular entre la rambla del Poblenou i el carrer Bilbao. La raó de la irregularitat és que s'han anat executant obertures parcials seguint criteris diferents segons l'època. La darrera oportunitat per fixar definitivament l'alineació va ser amb motiu de la Modificació puntual del PGM en l'àmbit del casc antic del Poblenou, d'octubre de 2009. Però llavors la Direcció d'urbanisme de l'Ajuntament va decidir, en contra del que demanava l'Associació de Veïns, excloure l'àmbit del carrer Joncar de la modificació del PGM. El temps ens ha acabat donant la raó: ja fa molt temps que l'Ajuntament havia d'haver modificat el PGM per tal d'adaptar-lo a la realitat de casc antic.

La nova alineació de Ramon Turró en el tram entre Marià Aguiló i Castanys pretén "evitar que l'obertura del carrer Ramon Turró prevista a l'anterior PGM deixi al descobert una ferida urbana, en un barri consolidat com és el casc antic del Poblenou", segons diu textualment el pla aprovat. El carrer Ramon Turró no es considera una via estructural ja que no té continuïtat ni pel cantó Besòs (queda interromput a Selva de Mar), ni tampoc pel cantó Llobregat (queda interromput pel Parc de la Ciutadella). En conseqüència no té cap sentit la seva obertura pel bell mig del centre històric del Poblenou, que ocasionaria un fort esvoranc de la malla urbana del casc antic. De fet,

l'obertura ja avui executada parcialment entre Marià Aguiló i la Rambla (falten les finques de la drogueria i del Casino) és excessiva, i no té sentit.

L'evidència de que no tenia sentit practicar aquesta obertura és que aquesta fusió entre els carrers de Joncar i Ramon Turró acabarà sent una zona de vianants, i per això no calien tals amplades. Ara bé, una cosa és el que ha decidit l'Ajuntament, és a dir, que Joncar és un carrer de vianants, i per això ha col·locat un disc de prohibit circular excepte, és clar, veïns, proveïdors del mercat i vehicles de serveis urbans, i una altra cosa és la realitat quotidiana. Gairebé ningú respecta el senyal. Per Joncar continuen passant els cotxes i les motos per travessar el casc antic del Poblenou.

Caldria preguntar per què la Guàrdia Urbana no fa complir aquesta prohibició? La resposta ens la imaginem. Per prohibir la circulació d'un carrer cal preveure l'alternativa de trànsit. Aquí no s'ha previst. És una obra, doncs, molt necessària i molt d'agrair que per fi els vianants puguin circular pel mig del carrer Joncar sense les estretors d'abans. Però els cotxes i les motos continuen passant, i ara el risc d'atropellament s'ha fet més gran.

S. Clarós

Aigua de Barcelona, qualitat garantida

Aigües de Barcelona és la primera companyia d'aigua al món que ha obtingut la certificació internacional ISO 22000, de control de qualitat alimentària, per la gestió d'un gran sistema d'abastament.

Aigües de Barcelona s'anticipa a les exigències normatives del futur amb l'homologació dels processos de producció i distribució d'aigua urbana, d'acord amb els criteris aplicables a la indústria alimentària.

Si voleu saber més sobre aquesta certificació o sobre la qualitat de l'aigua de Barcelona, entreu a

www.aiguesdebarcelona.cat

**Aigües de
Barcelona**

**QUAN
TOT
FLUEIX**

diagonal mar
ABOGADOS

**El asesoramiento personal
y profesional que necesita**

Derecho Administrativo
Derecho Civil
Derecho Laboral
Derecho Mercantil
Asesoramiento fiscal y contable
Gestión de Patrimonios Inmobiliarios

Consúltenos sin compromiso

C/ Llull, 321-329 (Edificio CINO) · 08019 Barcelona
tel. +34 93 553 07 68 · info@diagonalmarabogados.com

Les Glòries, petits avenços

La plaça de les Glòries segueix el seu lent camí per transformar-se en un gran parc, lliure de tortells viaris i amb els equipaments que necessitem els veïns i veïnes dels barris del voltant. Uns equipaments que fa força anys que reivindicuem i que vam acordar el 2007 en el Compromís per Glòries.

Quan tinguis la revista a les mans, els Encants estaran ja en plena activitat, una vegada acabades les reparacions de l'espectacular coberta de disseny que han d'impedir que la pluja inundi el mercat. El nou edifici alliberarà el vell recinte del mercat, facilitant l'inici d'obres del nou model de xarxa viària de les Glòries.

A banda d'actuacions que ja s'han iniciat, o estan a punt d'iniciar-se, en carrers propers a Glòries (Marina-Alí Bei, Castillejos, Llacuna, etc.), que contribuiran a repartir l'elevat volum de trànsit que passa per la plaça, hem de destacar que ja han estat adjudicades i programades les obres d'enderroc del tortell viari, que s'han d'iniciar en un parell de mesos. L'enderroc marcarà un abans i un després de la maltractada plaça.

La biblioteca, el primer equipament de barri que està quasi acabat, que l'Ajuntament ha instal·lat a l'edifici DHUB (popularment conegut com la "grapadora"), obrirà les portes, si res no ho impedeix, el mes de novembre. Caldrà reclamar l'obertura del carrer Àvila en direcció a la plaça, ja que l'Ajuntament ha tancat l'accés amb portes.

Estan en fase de redacció el projecte de l'escola dels Encants (l'Ampa i la direcció han fet saber la seva opinió de com hauria de ser) i el del túnel de la Gran Via. Faltarà encara el CAP de Bolívia, que tard o d'hora s'haurà de fer.

Així les coses, el concurs públic per escollir el projecte del nou parc està en marxa. Hi ha deu equips treballant-hi, formats per arquitectes, ur-

banistes, enginyers i paisatgistes, entre altres. Les propostes es presentaran a final d'any.

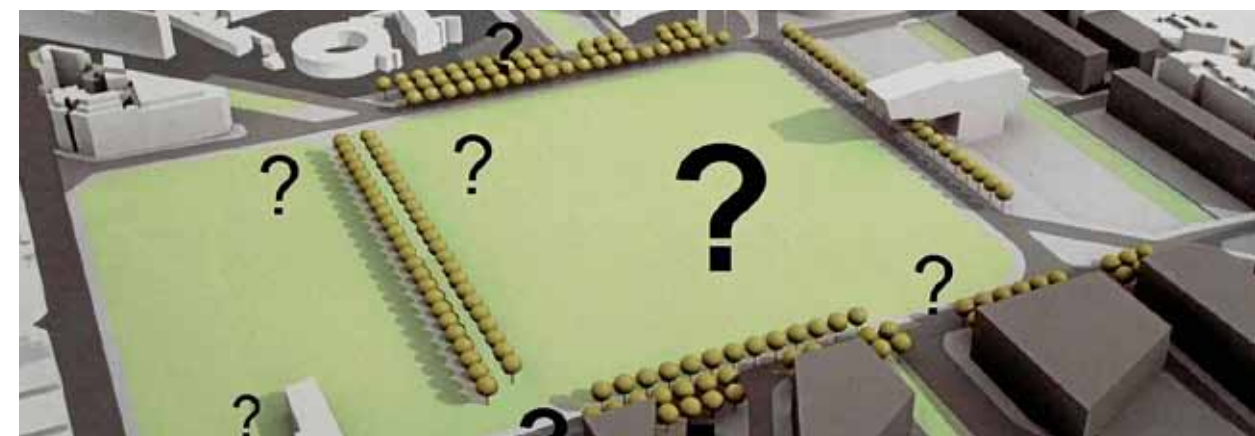
El concurs, tal com preveu el Compromís per Glòries, ha de comptar amb la participació del veïnat. Per aquesta raó, les associacions de veïns dels quatre barris del voltant de la plaça –Sagrada Família, Fort Pienc, Clot-Camp de l'Arpa i Poblenou– hem portat a terme uns tallers veïnals, els dies 17, 18 i 19 de setembre, en els quals els veïns i veïnes han expressat i debatut les propostes sobre les Glòries, el parc, la mobilitat, els equipaments i els habitatges, amb l'assessorament d'experts escollits per les mateixes associacions de veïns. Per la seva part, l'Ajuntament ha convocat unes Jornades de participació ciutadana previstes per als dies 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre al DHUB que compta amb l'assistència d'experts, i a les quals els veïns i veïnes hem estat també convidats a participar i a expressar les nostres idees i opinions de com volem que sigui el futur parc.

El concurs té per finalitat escollir el projecte d'urbanització de l'espai lliure de la plaça. Hi ha qui està interessat a aprofitar el procés de transformació de les Glòries per desvirtuar els acords contemplats en el Compromís per Glòries. Darre-rament s'han insinuat algunes idees com construir habitatges entre el parc i el carrer Consell de Cent, no enderrocar el tortell viari o fer que la Gran Via travessi el parc pel bell mig.

És per això que, des d'aquí, demanem el compromís del veïnat en defensa dels acords presos i consensuats el seu dia entre tothom, "el Compromís per Glòries", per evitar la temptació de tornar una altra vegada a iniciar els debats i les tensions sobre com resoldre la futura plaça de les Glòries.

Jaume Badenes

Hem portat a terme uns tallers veïnals, en els quals els veïns i veïnes han expressat i debatut les propostes sobre les Glòries, el parc, la mobilitat, els equipaments i els habitatges

Can Ricart es torna a moure

Després d'uns anys d'incertesa per la dissolució del consorci de la Casa de les Llengües i l'aturada de les obres de rehabilitació dels edificis centrals de Can Ricart, reneix l'esperança de la mà de la Universitat de Barcelona. Fa uns mesos l'Ajuntament i la UB van signar un acord a través del qual aquest cedirà el conjunt de les naus que van ser destinades a la Casa de les Llengües a la Universitat per acollir alguns projectes encara no gaire definits. Es tracta d'uns 5.000 m2 aproximadament. La UB es va interessar pels espais de Can Ricart i també de la pròxima fàbrica de Can Jaumandreu, a Sant Joan de Malta, per desenvolupar projectes docents i de recerca entorn de les tecnologies de la imatge.

L'acord assolit, que s'haurà d'oficialitzar mitjançant un conveni de cessió d'ús, permetrà la represa de les obres de rehabilitació dels espais centrals de Can Ricart. Les obres es van paritzar sobtadament quan el Departament de Cultura de la Generalitat va decretar el desembre de 2011 que abandonava el projecte de la Casa de les Llengües i retornava els edificis a l'Ajuntament dissolent el consorci format anys abans a aquest efecte.

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou va formular una queixa al Síndic de Greuges de Catalunya davant del risc d'ensorrament dels elements patrimonials de Can Ricart

La comissió liquidadora del Consorci i l'Ajuntament van extingir el dret real de superfície dels terrenys de Can Ricart el 27 de setembre de 2012. La decisió del director general de Patrimoni va comportar llavors l'aturada immediata de les obres que es trobaven en fase de consolidació dels fonaments i amb les cobertes i elements de tancament desmuntats. Es va improvisar una coberta per a una part de les edificacions, però la major part de les naus van quedar completament abandonades al deteriorament ambiental. No obstant això, davant la queixa de l'estudi EMTB, que dirigia l'obra, i de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, que va formular una queixa al Síndic de Greuges de Catalunya davant del risc d'ensorrament dels elements patrimonials de Can Ricart, la Generalitat, segons diu, va transferir més de 250.000 euros a l'Ajuntament per fer les obres necessàries per a

l'adequació del recinte i el compliment de les condicions de seguretat necessàries. Unes obres que no s'han fet i que han posat en risc la integritat del patrimoni nacional declarat a Can Ricart.

Sorprenentment, ara que sembla que finalment la UB reprendrà l'obra de rehabilitació, l'Ajuntament ha licitat aquest estiu passat obres per valor de 250.000 euros a Can Ricart. Amb tota probabilitat es tracta dels diners transferits per la Generalitat en el seu moment per fer les obres, i que no es van fer. La represa de l'obra a mans de la UB es podria materialitzar en els propers mesos si tot va bé i l'Ajuntament atorga els permisos i llicències necessàries. Recordem que el departament de llicències pateix greus problemes de funcionament des de fa dos anys.

S. Clarós

GELATERIA **FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA**
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

FARMÀCIA LOPERENA GIRO
TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
HORARI: diïluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

www.centremedicpoblenou.es
CENTRE MÈDIC POBLENOU
CERTIFICATS MÈDICS - PERMIS DE CONDUIR - ARMES - SEGURETAT NÀUTICS - ESPORTIUS - GRUA OFICIALS DE TOTES CLASSES
Llull 175 pral. 2a. (cantonada rambla)
08005 BARCELONA Tel. 93 485 41 77

Villarroya
SABATERS DES DE 1870
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL
697 268 335

ALIMENTACION lombarte
MARIA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

ÒPTICA traiver
des de 1953
C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

El 20 d'Octubre farà un any que el barri del Poblenou va recuperar l'Ateneu La Flor de Maig cinc mesos després de ser clausurat per l'Ajuntament. Sense empara legal, la vida començà a omplir ràpidament aquelles parets i diversos col·lectius i projectes van donant forma a un espai que vol ser l'hereu del seu passat cooperativista i amb la intenció de "constuir un barri més lliure i més just socialment" com deia el manifest que vam signar moltes entitats del barri.

Veieu el programa de celebració d'aquest anyet de la tercera etapa de la Flor:

<http://ateneuflordemaig.wordpress.com>

No obstant això, les coses no han estat fàcils. La primera embranzida de la propietat va acabar el mes de maig passat arxivada pel Jutjat d'Instrucció. Però ara els qui en els anys tèrbols de la postguerra es van fer amb la propietat del que va ser la cooperativa de consum més important de Catalunya tornen a la càrrega i el proper 5 de novembre porten davant els tribunals una altra vegada a La Flor de Maig.

Què hi diu l'Ajuntament? Nosaltres i molts veïns i veïnes del Poblenou ho tenim clar:

L'Ateneu és del barri!

Què puc fer per un món millor?

Davant la creença que l'1% ens vol imposar que no hi ha alternatives i que les polítiques que els diferents governs estan aplicant són l'única sortida de la crisi, l'Assemblea Social del Poblenou reivindica que això no és cert, que d'alternatives n'hi ha moltes, però que aquestes no interessen per als beneficis econòmics de les elits i grans poders econòmics. És per això que hem creat un espai al nostre web que hem anomenat «K puc fer x 1 món millor?». Allà trobareu una sèrie de propostes del que podem fer cadascun de nosaltres per posar el nostre gra de sorra per un món millor i més just. Hem agrupat les propostes en sis grans apartats, donant prioritat a aquelles alternatives a l'abast de tothom i que no depenen de la posada en marxa de cap política per part "dels de dalt", i les hem acompanyat d'una petita explicació del perquè poden contribuir a un món millor.

En un primer apartat recomanem que ens informem a través de mitjans de comunicació alternatius, perquè la informació que donen els grans mitjans està sota la influència dels poders polítics i econòmics.

En un segon apartat animem tothom a aixecar-se del sofà i lluitar davant la retallada de drets fonamentals que estem vivint, ja sigui participant en les accions de protesta com col·laborant activament en la lluita, unint-se a algun dels moviments o grups de treball que existeixen.

Amb les nostres compres decidim quin model de consum fomentem. Així, doncs, el tercer apartat vol promoure el consum responsable: reduir el nostre consum, reutilitzar, compartir i intercanviar les coses; donar prioritat al petit comerç local i a les petites i mitjanes empreses; promoure una alimentació de proximitat, ecològica i de temporada.

El quart apartat està destinat a promoure el pas a la banca ètica, perquè els nostres diners s'inverteixin en projectes d'economia real amb un benefici social en lloc de projectes perjudicials per al medi ambient, armament o especulació.

El cinquè apartat se centra a fomentar el pas a les cooperatives energètiques, tot col·laborant en un model de consum energètic sostenible i renovable.

Finalment, el sisè apartat reivindica la desobediència civil davant d'aquelles normes i lleis que són injustes, amb accions com l'objecció fiscal militar o del deute.

Us animem a visitar el nostre web i informar-vos amb més detall sobre com podeu col·laborar per un món millor. Perquè juntes ho podem tot! Perquè un altre món és possible i imprescindible!

Apunta't

Fins el
12
de novembre
a les 14:00 hores

**Habitatges de cooperativa a
Les Casernes de Sant Andreu,
Barcelona.**

**Pisos protegits de qualitat
a preu assequible**

**Apunta't i aconsegueix un
dels 41 pisos de la
primera promoció a Les
Casernes de Sant Andreu.**

Informació
93 488 31 13
www.sogeur.com

www.assembleasocial.poblenou.org
Email: assembleasocialpoblenou@pimienta.org
Twitter: @assembleapoble9
Facebook: facebook.com/assembleapoblenou

una empresa amb història

D'aquesta època destaca: el tomàquet tres cantos, d'excel·lent sabor; el pebrot de Reus, rectangular i vermell; i l'albergínia negra

Les transformacions que ha sofert la franja costanera des del port de Barcelona fins al riu Besòs, així com les activitats econòmiques que s'hi han anat desenvolupant al llarg de la història, han estat abundants i radicals. No obstant això, quan parlem de la història del Poblenou, tendim a referir-nos sobretot a la industrialització, a l'època del Manchester català i oblidem sovint el nostre passat agrícola i rural. De fet, la configuració del Poblenou actual és fruit de les característiques físiques del territori i de l'empremta de les diferents etapes que s'han anat succeint. Totes tenen la seva importància, mereixen la nostra atenció i reconeixement, perquè formen part del patrimoni comú. Un exemple emblemàtic d'aquest procés que s'inicia en un entorn rural i que arriba fins a l'actualitat, el tenim en una empresa del Poblenou, Semillas Fitó. Des de 1880 i durant cinc generacions, Semillas Fitó ha anat construint un patrimoni respectuós amb el passat, que viu el present i que mira cap al futur.

Potser predestinat pel seu cognom *-fitos*, vol dir planta en grec-, Ramon Fitó, fill i nét d'agricultors, abandona el seu Vic natal per traslladar-se a Sant Martí de Provençals, una zona amb terra fèrtil, molta aigua i clima suau. El 1880, s'instal·la a la carretera de Mataró, avui Pere IV, i arrenda una masia envoltada de camps, molt probablement Cal Forns, prop de l'actual carrer Selva de Mar del Poblenou, amb la intenció de produir verdures i hortalisses de viure per vendre al mercat del Born. Des del començament utilitza les seves pròpies llavors, fet que donarà origen a l'empresa. Els seus viuers adquireixen fama per la qualitat dels seus planters. S'especialitza en planter produït dins d'incipients hivernacles construïts amb

fusta i vidre. D'aquesta manera obté els primers cultius de la zona. Comercialitza els seus productes a Barcelona, Mataró, Granollers i Vic. D'aquesta època destaca: el tomàquet tres cantos, d'excel·lent sabor; el pebrot de Reus, rectangular i vermell; i l'albergínia negra.

El seu fill, Antoni Fitó Pujadas, continua comercialitzant hortalisses de viure. Al mateix temps, però, amplia significativament la producció de llavors que ven arreu del territori català i al sud de França. El 1923, compra els terrenys que donen al carrer Pere IV, números 418-422, fruit d'una segregació d'una finca anterior. De caràcter seriós i treballador, i sempre disposat als nous coneixements i a l'experimentació, desenvolupa noves tècniques i produeix ja en aquesta època híbrids de coliflor i bròquil. Per altra banda, amplia la producció de planter a l'interior d'hivernacles iniciada pel seu pare i adquireix una finca a Premià de Mar (Maresme) per dedicar-la a la producció de llavors mare.

En morir Antoni Fitó, el novembre de 1952, el seu fill es fa càrrec de l'empresa. La nova generació, encapçalada per Casimir Fitó Palau, pren ràpidament decisions importants. Abandona progressivament el viure i centra tots els esforços en la producció, comercialització i venda de llavors. La llavor és un producte que no es malmet amb facilitat i es pot transportar a tota la Península. Obté una concessió del *Ministerio de Agricultura*, la número 6 d'Espanya, de productor autoritzat de llavors hortícoles. Aquesta concessió, així com la fundació, amb altres empresaris, de la *Asociación de Productores de Semillas (APROSE)*, fa que l'empresa s'estengui, produeixi i comercialitzi llavors selectes arreu de l'Estat espanyol.

S'inicia una etapa d'expansió. La producció de llavors d'hortalisses s'amplia a la de farratges d'arrel i de fulla.

El creixement empresarial i la necessitat de fer front a una major demanda de llavors comporta la necessitat imperiosa d'organitzar l'augment de producció. Construeix uns magatzems a l'antiga finca de Pere IV, edifici catalogat com a patrimoni arquitectònic, amplia la finca de Premià de Mar i construeix a Bellpuig d'Urgell uns magatzems per a la selecció, processament i expedició de llavors. Paral·lelament Casimir Fitó obre una botiga al passeig del Born, 8, molt a prop de l'antic mercat, per facilitar als agricultors la compra de llavors. Encara avui es pot veure la façana d'aquesta antiga botiga, amb els rètols esculpits a les parets de pedra, al costat de Santa Maria del Mar.

La quarta generació, els germans Antoni i Jaume Fitó Morató, fan un important pas endavant en el desenvolupament de l'empresa. Després de noranta anys de selecció de les millors plantes i llavors de manera tradicional, decideixen a partir dels anys setanta incorporar els nous avenços de l'enginyeria genètica i abordar científicament la millora de les llavors. La prioritat a partir d'ara serà la innovació tecnològica. El treball d'investigació va donant els seus fruits i apareixen els primers híbrids de meló, tomàquet i pebrot, i es produeixen millores genètiques en altres espècies agrícoles, com les faves, cebes i blat de moro. Aviat s'inaugura una planta de producció a Badajoz i es construeix un centre d'investigació, desenvolupament i innovació a Almeria.

Als anys 80, l'antiga finca del carrer Pere IV, de 4.000 m², quedava petita i ca-

lia fer una ampliació de la seu. Antoni Fitó explica en una compareixença a la Comissió d'Agricultura, ramaderia i pesca del Parlament de Catalunya, al juny de 2008, per què van decidir romandre al Poblenou: *"Havíem de fer una ampliació de la seu, teníem diferents opcions, anar al Vallès o a altres llocs, però vam optar per anar justament al davant mateix, a trenta metres, vam comprar i vam edificar sis mil metres i ara tenim els quatre mil i els sis mil. Però, per què vam decidir quedar-nos a la mateixa localitat? Perquè les famílies que durant cent anys havien viscut al carrer Pere IV 420, al màxim que els obligàvem era a anar a Selva de Mar 111, que està a trenta metres de distància. Traslladar les famílies que tenien la formació, la cultura i el coneixement del que és Llavors Fitó ens semblava que era una pèrdua de temps. Això de marxar, desubicar-se, jo ho trobo una temeritat perquè les persones no es poden canviar ni improvisar."*

L'any 1985 el Parlament de Catalunya crea l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA). Els seus objectius són impulsar la recerca i el desenvolupament tecnològic dins l'àmbit agroalimentari i procurar la màxima coordinació entre el sector públic i el privat. La relació entre Semillas Fitó i l'IRTA que ja havia començat als 80 amb petits contractes de serveis, s'impulsa a partir dels 90 amb programes de col·laboració i projectes conjunts, i es consolida finalment amb la creació d'una unitat mixta de recerca. Fruit d'aquesta col·laboració, l'empresa i l'IRTA reben conjuntament el premi Ciutat de Barcelona en la modalitat tècnica, el 1994, i posteriorment, el Premi d'Innovació Tecnològica.

(Continua pàg. següent)

Semillas Fitó, una empresa amb història

(ve de la pàg. anterior)

Antonio Fitó Pujadas

Ramon Fitó

Casimiro Fitó Palau

A principis dels 90 Semillas Fitó fa una forta inversió en investigació. La introducció de la biotecnologia en els processos de millora consoliden l'empresa en el mercat espanyol, incrementant notablement l'exportació a altres països, sobretot de la Mediterrània i d'Amèrica Llatina. L'expansió es gestiona ja des de la nova seu de Selva de Mar, on es troben les oficines i els magatzems logístics.

La incorporació a l'empresa de nous directius de la cinquena generació Fitó, Eduard, Xavier, Laia i Elisabet, serveix per millorar la professionalització dels processos de gestió. S'incorpora també a l'activitat exportadora un nou concepte basat en el l'oferta de llavors adaptades a les característiques climàtiques de cada zona. El repte d'aquesta generació és el reconeixement de l'empresa més enllà de les fronteres i el desenvolupament del mercat internacional.

L'any 2007 s'inaugura a Cabrera de Mar un dels laboratoris de biotecnologia més avançats de l'Estat espanyol on treballen més de quaranta persones entre biòlegs, enginyers agrònoms i experts en biotecnologia. La inversió en investigació, desenvolupament i innovació continua augmentant. Durant el 2008, d'unes vendes de seixanta milions d'euros es dediquen a investigació quatre milions i mig. L'any 2011, els diners invertits en programes de millora de les diferents varietats de llavors ja representen el 15% de la facturació.

Actualment l'empresa exporta a més de setanta països i disposa de filials a Turquia, Itàlia, Portugal i Mèxic.

Aquesta ha estat a grans trets la trajectòria de Semillas Fitó fins a l'actualitat. Durant els 133 anys d'existència ha passat de ser una petita empresa a convertir-se en una de les deu multinacionals més importants en el sector de millora genètica, producció i distribució de llavors.

Certament, aquesta trajectòria empresarial viva i amb futur té algunes similituds amb la mateixa història del Poblenou. Els inicis rurals, la industrialització, la importància de la investigació i la innovació en les iniciatives empresarials, són alguns d'aquests elements comuns. Per sobre de tot, però, apareixen amb força els valors que donen sentit a qualsevol pas endavant: el respecte al passat, a l'aportació de les diferents generacions, al patrimoni de tots i a la pròpia història.

Andreu Isern

Arxiu Històric del Poblenou

Al barri de la Plata del Poblenou es torna a sentir el soroll dels trens. Vells i llustrosos semàfors marquen el ritme del pas i un antic fanal sembla il·luminar-se mentre locomotores de vapor i elèctriques s'entrecreuen en un paisatge de pins, matolls i flora mediterrània. Amb ponts, arcs, poblets de somni i verdes muntanyes... I estacions de tren. I vies, moltes vies amb vagons que serpentejen en un ambient irreal, com de somni. Rètols d'estacions, plaques de locomotores i un viatge al passat amb el sistema manual d'obertura del metro. I amb els seients dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, recol·locats a la biblioteca de l'Associació d'Amics del Ferrocarril de Barcelona.

Fundada l'any 1944 per aficionats al ferrocarril, l'Associació d'Amics del Ferrocarril s'ha traslladat al barri de la Plata del Poblenou, al carrer Dr. Trueta, 183. Han passat ja quasi setanta anys des dels inicis en un local del Col·legi d'Enginyers de Barcelona, amb el José Mª Bonet Gari de president, el pas pel pis del carrer Escudillers i els vint-i-cinc anys en diferents zones de l'Estació de França.

“Encara ens queda acabar-nos d'instal·lar. Tenim feina...”

Josep Ferrer, president des de fa set anys de l'entitat, ens guia per aquest nou espai on s'ha anat distribuint tot un material a disposició dels socis. Tenen biblioteca, 5.000 volums dedicats exclusivament al tren, videoteca, sala audiovisual per veure pel·lícules i quatre maquetes de diferents escales on es poden fer circular els trens i convertir-se en cap d'estació per unes hores. És impressionant veure com s'està construint una de les maquetes i les tècniques utilitzades per fer els edificis i construccions, les muntanyes, els rius, els llacs, les persones, els arbres, la gespa... Veritables obres d'art en miniatura, amb tots els detalls per gaudir encara més d'un viatge entre les vies.

Tenen biblioteca, 5.000 volums dedicats exclusivament al tren, videoteca, sala audiovisual per veure pel·lícules i quatre maquetes de diferents escales on es poden fer circular els trens i convertir-se en cap d'estació per unes hores

El tren torna al Poblenou

“Ara que tenim cedit aquest local ens agrada organitzar un espai museístic, tenim molt material. Amb el temps s'ha anat comprant o s'ha rescatat i restaurat o són aportacions de les companyies o d'algun particular... Hi ha plaques de locomotores, d'estacions, diferents sistemes de transmissió, cartells d'exposicions... Mira, aquest cartell d'estil modernista és el de la I Exposición de Trenes en Miniatura, organitzada el 1944, i això és l'antic panel de control de Sant Cugat, dels Ferrocarrils de la Generalitat i aquests són els plànols originals de l'Estació de França...”

Un viatge a través de la història entre tel·lons de diferent mida i posició, primitives màquines expenedores i formes de comunicació que han perdurat per diferents segles sobrevivint a la modernització.

“Aquest és el sistema de comunicació Breguett, un enginyer de Napoleó, que es va aplicar al ferrocarril i permetia, mitjançant el senyal elèctric, determinar l'hora i el tren que circulava per les vies.”

Tot un món, el del ferrocarril, disposat a obrir les portes al barri.

“La idea és organitzar cicles de conferències o xerrades i anunciar-les pel Poblenou, es parla de poder fer seminaris o “cursets” de maquetisme, poder parlar amb les escoles del barri per acostar el món del ferrocarril als nens... Donar-nos a conèixer.”

L'Associació d'Amics del Ferrocarril de Barcelona edita, dues vegades a l'any, des de l'any 1967, Carril, una revista especialitzada i és subscriptor de 50 revistes internacionals dedicades al ferrocarril. També s'organitzen sortides amb material històric, l'entitat és propietària de dues locomotores de vapor, una d'elèctrica, un automotor elèctric i de l'únic Troleibús preservat de la xarxa de transports de Barcelona, tots patrimoni històric de començaments del segle passat.

“Actualment som uns 500 socis i hi ha de tot. Des del senyor que ve a preparar un treball i necessita documentar-se fins a l'aficionat a dissenyar maquetes, el que les construeix o el que li agrada fer servir aquestes maquetes... A mi, per exemple, el que m'agrada és viatjar en tren. Trobo que no hi cap altre mitjà de transport comparable.”

Imatges de l'Orient Express es mesclen amb locomotores i cowboys saltant dels cavalls als trens, gent elegant dinant al vagó restaurant i petons de comiat en andanes perdudes. També em recordo d'aquella bogeria del 89 que va ser anar als San Fermín amb tren o d'aquells emocionants viatges amb els meus avis fa més de trenta anys, quan sortíem cap al poble d'aquella Estació de França impressionant. La mateixa que aquest any allà seguia esperant la meua tornada. Sí, no hi ha res com viatjar en tren...

Esther Racionero Zamel

El divorci

HISTÒRIES DE LA PUTA CRISI 14 (al Poblenou)

La Berta arriba a casa i troba el Pere i el Joel al sofà veient el futbol i, per variar, escridassant l'equip rival.

—Vull el divorci —diu la Berta sense tan sols ni saludar. Penja la jaqueta, deixa la bossa i desapareix passadís endins.

—T'hem deixat un tros de pizza a la nevera —diu el Pere amb la boca plena de cacauets i a la mà una cervesa.

La Berta es posa el pijama i torna al menjador per abraçar el Joel. Al cap i a la fi, el nen no és culpable de les incompetències del seu pare, que ara mateix s'estira els cabells agenollat a terra perquè han xiulat un penal contra el Barça.

El Pere s'enfada amb l'àrbitre de tal manera que, si el tingués al davant en carn i ossos, potser el mataria. És molt sensible. Que no li toquin el Barça.

Però del divorci, ni una paraula.

El Joel imita el papa i riu, però a la mama no li fa gens de gràcia. Està decidida a engegar el matrimoni a la merda. La Berta no desitja aquesta vida per al seu fill ni per a ella mateixa. Les seves expectatives no s'han complert.

En Valdès atura la pilota i el barri esclata d'alegria. Els veïns, igual que el Pere, salten i xisclen i l'edifici trontolla, com trontollen els timpans i la paciència de la Berta.

El Joel fa estona que hauria de ser al llit. La Berta l'acompanya a rentar-se les dents i el porta a dormir, encara que el nen s'hi resisteix perquè voldria continuar la festa amb el seu pare. Però la mare el convenç explicant-li un conte de fantasmes i princeses.

La pizza reescalfada al microones és com un xiclet amb gust d'orenga i de pebrots. Pebrots que no ha tingut el Pere en sa vida per aprendre a fer un ou ferrat. Quina llàstima! De bona gana la Berta baixaria a sopar a La Tertúlia, però la butxaca és buida i les previsions no són gaire alentidores.

A la realitat del menjador, escarxofat al sofà, s'ha instal·lat un home. I per més que se'l miri, la Berta no el reconeix. És el pare del seu fill, però en moments com el d'aquesta nit, la mateixa Berta no entén com ha estat possible arribar a aquestes misèries.

L'àrbitre xiula el final del partit i el Pere, a poc a poc, sembla que es desperta de l'abducció i comença a utilitzar els sentits en altres direccions fora de la pantalla de 24 polzades.

—Vull el divorci —repeteix la Berta.

—N'estàs segura?

—Vés-te'n a la Xina, on deies que hi havia un futur. Jo em quedaré aquí amb el nen i podràs venir cada quinze dies. Hauràs de cobrar bé. Perquè també m'hauràs de passar la pensió. Com viuré, si no?

—Em prens el pèl?

—Podràs veure el futbol i cridar sempre que vulguis i menjar congelats i beure cervesa. Encara que no sé si et quedarà temps perquè la teva jornada laboral serà llarga. Jo no et vindré a visitar perquè em fa pànic l'avió i considero que la Xina és massa lluny i perquè estaré ocupada tirant endavant una casa i la vida d'un nen.

—T'has tornat boja. Estàs abduïda. Vull el divorci.

Elena Marzo

www.elena-marzo.blogspot.com

E.M.
ELENA MARZO

Corrección/Redacción Textos
Redacción (informes, publicidad...)
Corrección ortotipográfica y estilo
Contenidos web - Blogs
Textos Literarios
Reescritura y Transcripción

670 80 71 74
eee.marzo@gmail.com
www.elena-marzo.blogspot.com

La dignitat del Poblenou

En aquesta ciutat, en aquest país, hi ha dos tipus de persones: les que hem de lluitar perquè es respectin els nostres drets i les que no en tenen. Un apartheid polític i social, com a la majoria de països europeus, instaura un racisme institucional que persegueix el que ve de fora a guanyar-se la vida, que criminalitza la pobresa. El barri del Poblenou no n'és cap excepció. Al conjunt de naus del carrer Puigcerdà —conegut com Ca l'Àfrica, per la majoria subsahariana— al voltant d'unes 300 persones treballaven i vivien fonamentalment de la ferralla i d'activitats artístiques com l'escultura o la música. Una vida dura en unes condicions precàries, però amb dignitat. Avui, Ca l'Àfrica és un de tants solars buits i abandonats.

La matinada del 24 de juliol passat un desproporcionat desplegament policial va fer efectiu el desallotjament d'aquestes naus, juntament amb una altra del carrer Pere IV, fent complir una sentència judicial que s'havia evitat durant un any i que deixava clara una cosa: el dret a la propietat està per sobre dels drets fonamentals de les persones. Tot i les promeses de l'Ajuntament de Barcelona de fer-se càrrec de la situació, aquest operatiu va deixar al carrer centenars de

persones sense sostre ni feina —moltes sense papers—. Davant d'aquesta realitat indignant, un centenar d'habitants de la nau, amb el suport de l'Assemblea Solidària Contra els Desallotjaments i de 96 entitats ciutadanes i la solidaritat del veïnat del barri, es van tancar a l'església Sant Bernat Calbó per continuar exigint una alternativa digna en forma de sostre, feina i papers.

La solidaritat que va despertar la tancada i el ressò mediàtic va obligar a reaccionar ràpidament les administracions. De forma molt limitada i sota la pressió constant de la lluita, l'Ajuntament va oferir pensions i albergs fins a final de setembre i la Generalitat va accedir a agilitar els informes d'arrelament davant el compromís de la Subdelegació de Govern de tramitar els 'papers' que fessin possible la seva regularització sense la necessitat d'un contracte laboral, pràcticament impossible en aquests temps de crisi.

Ara, les 300 persones desnonades de les naus de Puigcerdà continuen vivint en la incertesa i la vulnerabilitat. Únicament s'han obert certes escales des d'on persones afectades i solidàries poden lluitar per fer prevaldre el dret a una vida digna. Continuem alerta, cada dimarts i dijous a l'Ateneu Flor de Maig,

perquè sabem que només a través de la lluita i el control social aconseguirem arrancar a les administracions els seus compromisos.

Malgrat tot, som conscients que el problema va més enllà. A Barcelona malviuen almenys 700 persones en assementaments en una situació d'autèntica emergència social. En aquestes naus es concentren totes les injustícies a les quals fem front dia a dia. Són la cara més fosca de la destrucció de llocs de treball, les retallades en els serveis públics més bàsics, l'obscuritat immobiliària que segueix deixant milers de persones sense casa mentre els bancs i les administracions conserven espais i blocs buits i tancats. Mentrestant, la Llei d'Estrangeria institucionalitza que venir de fora i ser pobre és un crim i les grans transnacionals, amb la complicitat de l'FMI, el BM o la Unió Europea, continuen generant més misèria i migracions. L'únic camí que ens queda és unir-nos i lluitar, començant per aquest trosset invisible de món.

Per l'Assemblea

Solidària contra els desallotjaments:

Homera Rosetti, Papers i Drets per a Tothom
Carlota Falgueras, Assemblea Social del Poblenou
Montse Milà, AVV Poblenou

Oberts a l'art

Per la festa major els artistes residents en els tallers del Poblenou mostren les seves obres i com treballen

Hangar

Si per alguna cosa es caracteritza el Poblenou, és per la quantitat d'artistes per metre quadrat que hi treballen. El barri és centre neuràlgic de creativitat i innovació i això es pot comprovar millor que mai durant la festa major.

Dues iniciatives han permès mostrar a la ciutadania l'art que es pensa, es fa i s'exposa al Poblenou. Es tracta dels Tallers Oberts, una iniciativa impulsada per diferents espais de creació del barri. És com una porta oberta per conèixer i descobrir grans i petits racons del barri on, malgrat l'actual transformació urbanística i social, perviu l'esperit artístic i creatiu de desenes d'artistes.

Tallers Oberts

Aquesta activitat, que se celebra de manera conjunta bianualment –l'altra edició té lloc pel maig–, és una manera diferent de conèixer en persona els artistes del barri, visitar els tallers on creen, conèixer de primera mà els processos i les tècniques que els creadors utilitzen i veure la seva obra in situ.

En aquesta edició, hi han participat 18 centres i espais per a la creació, principalment orientats a les arts visuals i plàstiques, i més de 120 artistes. Durant el cap de setmana del 14 i 15 de setembre, la ciutadania ha pogut visitar els tallers artístics de Can Felipa, Colectivo BAJEL, Espai de Creació Amistat 14, Espai

Rob MacDonald

Nyam Nyam, Estudi taller Antoni Yranzo, Hangar, Laboratorio symbolon, La Escocesa Centre de Creació, La Fundició de Poblenou, Mediodesign, MQ Creative Lab, NauArt, Niu:: Espai artístic Contemporani, Taller de Luz, Quadrat 9, Taller VINENT/La Contrasenya, Taller Espronceda 164 i Zona. Factoria d'art.

MacDonald és un escultor americà, amb taller a La Fundició de Poblenou. Treballa amb pedra, és a dir, dissenya i esculpeix utilitzant gairebé sempre diferents tipus de pedra i de forma molt manual i senzilla. Durant els Tallers Oberts, se'l podia veure treballar en viu en una nova figura: la Tortuga Terri. Per a Rob, aquesta iniciativa és una bona oportunitat per donar a conèixer el seu art a diferents tipus de públic (joves, artistes,

restauradors, dissenyadors, etc). Altres espais del barri on es respirava creativitat durant la festa major eren Hangar, La Escocesa o NauArt. Diversos artistes hi han exposat les seves pintures, escultures, instal·lacions o peces audiovisuals i, el més important, les han explicat en directe o han fet participis al públic visitant. Per exemple, a NauArt es feia el minitaller El Libro Instantáneo i també

en els tallers i centres de producció del barri. Així que si no teníem temps d'anar de taller en taller, ens podíem fer una idea general de l'art que es fa al barri, visitant la mostra **Comunitats artístiques del Poblenou**, coordinada per Amanda Cuesta.

Enguany la mostra es vertebrava a partir d'un eix temàtic ample, el concepte de "comunitat", directament relacionat

Can Felipa

una performance participativa amb música i pintura en viu.

Comunitats artístiques

Antoni Yranzo, Àngela Vinent, Jordi Soler, Mike Swaney, David Mutiloa, Rasmus Nilausen o Ryan Rivadeneyra són alguns dels artistes del Poblenou que han exposat aquests dies a Can Felipa. Dins del programa central d'actes de la festa major del Poblenou, la Coordinadora d'Entitats també ha presentat una mostra d'una vintena d'artistes residents

amb la riquesa i diversitat de les dinàmiques de col·laboració entre els creadors que participen als Tallers Oberts. També de tot allò que es genera en els diferents espais i centres. Amb aquesta mostra, també es vol posar en valor un altre dels eixos centrals de Tallers Oberts, que és la voluntat d'entrar en diàleg amb el barri, en gran mesura perquè els tallers són espais que es defineixen per la forma amb què s'hi relacionen les persones i perquè acullen comunitats. A més de veure peces estàtiques, a Can Felipa també s'ha pogut gaudir d'activitats obertes a tothom, performances interactives o trobades d'artistes. El Laboratorio Symbolon, amb seu al Poblenou, hi va participar amb una peça interessant: una *Instal·lació tubular ressonant*, a càrrec de Gorka Ferrero i Sebastián Sánchez Zelada. Mentre preparava la instal·lació, Álvaro Muñoz, membre de Symbolon, explicava que al seu centre treballen en

l'Autotrance. Organitzen trobades grupals i individuals d'experimentació, on s'aprèn a entrar "en trànsit" (o hipnosi) i a processar-ho, mitjançant diversos formats i metodologies de l'art i les ciències ampliades. Aquesta experiència busca el contacte profund amb el nostre interior i es fonamenta en diverses tècniques d'autoconstrucció i es basa principalment en les investigacions d'hipnosi ericksoniana.

En aquest sentit, a l'exposició de Can Felipa, es pot comprovar la diversitat d'estils i gèneres que es treballen al Poblenou i també la multiculturalitat dels artistes residents.

Eva Murgui.

Periodista @evamurgui

La Fundició

FÀBRICA OLIVA ARTÉS

JORNADES DE PORTES OBERTES

El dissabte i el diumenge 19 i 20 d'octubre, d'11h a 17h, i en el context del festival d'arquitectura Open House Barcelona (48hOHBC), es mostrarà gratuïtament l'interior de l'antiga nau-Taller d'Oliva Artés, al C/ d'Espronceda, 150; Metro línia 4 (Poblenou); Tramvia T4 (Pere IV); i autobús n 7 (Av. Diagonal-Bac de Roda).

La fàbrica, construïda el 1920 per Claudi Duran i Ventosa, presenta un esplèndid interior de planta basilical i parets de maó, fruit de l'ambiciós projecte de

rehabilitació proposat per l'estudi BAAS Jordi Badia en col·laboració amb el MUHBA (Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona).

Tant dissabte com diumenge tindreu a la vostra disposició visites guiades per mostrar la història de l'edifici, els seus trets arquitectònics i els projectes culturals que, amb el MUHBA (Museu d'Història de Barcelona) i la col·laboració d'altres entitats culturals i ciutadanes, podrien fer-s'hi en el futur.

Fotografia: BAAS, Jordi Badia, 2013

No respondrem aïlladament!

En aquest mes de festa major es compleix un any i mig dels fets ocorreguts al Poblenou durant la Vaga general del 29 de març de 2012.

Aquella jornada va començar amb dotzenes de veïns i veïnes participant en el piquet informatiu, convocat per entitats del barri i per persones individuals, per protestar contra la reforma laboral i les retallades dels governs espanyol i català. L'acció reivindicativa es va desenvolupar sense incidents durant tot el matí i amb una creixent participació popular. En diverses empreses del barri, els i les treballadores havien demanat ajut al piquet per garantir el seu dret a vaga. Pels volts de les nou, ens vam desplaçar fins a l'avinguda Diagonal, en aquell moment érem més de tres-centes persones. La gent estava tranquil·la i contenta pel bon desenvolupament de la jornada.

Aquell va ser el moment escollit per diversos furgons dels Mossos d'Esquadra per carregar contra la concentració amb les sirenes a plena potència. Les dotacions d'antidisturbis van baixar en massa dels vehicles i varen començar a colpejar als assistents, que intentaven fugir com podien. La brutal carrega policial a l'avinguda Diagonal va tenir dues rèpliques més, fins a arribar a l'altura del monument al Doctor Trueta a la Rambla.

L'acció policial es va saldar amb cinc persones identificades i tres detingudes, a part de diverses lesions. Però malgrat la repressió els i les veïnes no ens vàrem atemorir i posteriorment una cercavila convocada per les AMPA del barri va aplegar unes 1.300 persones.

Avui, quatre poblenovins s'enfronten a càrrecs per danys, desordres públics i riscos per a la circulació i que poden comportar multes desorbitades i fins i tot

penes de presó. Durant la instrucció del cas, el jutge no ha acceptat cap prova o declaració de testimonis de la defensa que pogués exculpar els encausats, i s'ha impedit l'accés a imatges de vídeo vitals per esclarir el cas. Demostrant així, que el procés judicial respon només al compromís del govern de CiU amb la patronal, per criminalitzar qualsevol protesta pels nostres drets socials i laborals. Aquests quatre veïns, gent treballadora i arrelada al barri, es troben desprotegides davant l'abús.

Cal destacar que els veïns del Clot i de les Corts detinguts durant la mateixa vaga van ser absolts el passat mes d'agost després de la celebració d'un judici en el qual es va demostrar el mal procedir dels Mossos d'Esquadra aquell 29 de març.

Creiem que participar en una jornada de vaga general és un dels màxims exponents de la democràcia i de la llibertat d'expressió. Per què, en una conjuntura de crisi econòmica i social com l'actual, protestar és un dret i una obligació.

Demanem la lliure absolució dels vaguistes encausats, per què:

1. No hi ha proves en contra i no es permet aportar-ne a favor.
2. No han comès cap dels delictes que se'ls imputa.
3. El dret a fer vaga, a la lliure expressió i a la denúncia de la injustícia és un dret i un deure a defensar per tota la ciutadania.

Grup de suport del Poblenou als encausats del 29M

Setmana Gran

Del 21 al 25 d'octubre

Vens?

Les infermeres oferim activitats saludables i gratuïtes per a les persones grans i els seus cuidadors

- Entendre l'òpera
- Art
- Mandalas
- Instagram
- Rutes culturals
- Marxa nòrdica
- Memòria
- Tai xi
- Com envellim?
- Decorem cupcakes
- Fem ganxet
- Cinefòrum
- Música
- Dietes

Divendres 25 d'octubre
Cloenda a càrrec d'Assumpta Montellà, escriptora del llibre "La maternitat d'Elna"

Reserva plaça al Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona
93 212 81 08 www.coib.cat
C/ Pujades 350. Tercera planta

Consells per a un envelliment saludable!

www.infermeravirtual.com

Setmana Gran

Del 21 al 25 d'octubre

Reserva plaça al Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona

93 212 81 08 www.coib.cat
C/ Pujades 350. Tercera planta

Tallers gratuïts per a persones grans i els seus cuidadors

Dilluns 21 d'octubre

De 10 a 12 h
Ruta cultural. De la seu del COIB a la Rambla del Poblenou
D'11.15 a 12.15 h
Fem i compartim fotografies amb l'aplicació Instagram del mòbil
De 12.30 a 13.30 h
1.000 maneres d'agafar un llapis
De 16 a 17 h
Vols ser més feliç?
De 17.15 a 18.15 h
Decoració de cupcakes

Dimarts 22 d'octubre

De 10 a 11 h
Remeis casolans amb plantes medicinals
D'11.15 a 12.15 h
Posa música a la teva vida!
De 12.30 a 13.30 h
Teixim salut: taller de trapillo
De 16 a 17 h
On he deixat les claus? Els oblidats quotidians
De 17.15 a 18.15 h
Xerrada d'art: París 1900. Els artistes de la Belle Époque

Dimecres 23 d'octubre

De 10 a 11 h
Taller de mandales
D'11.15 a 13.15 h
Marxa nòrdica
De 12.30 a 13.30 h
Prevenir molt millor que curar. Conservem abans de restaurar
De 16 a 17 h
Què ens passa quan dormim?
De 17.15 a 18.15 h
Com caminem i com fer-ho millor

Dijous 24 d'octubre

De 10 a 11 h
Emociona't amb l'òpera
D'11.15 a 12.45 h
Ruta pel Parc Central del Poblenou
De 12.30 a 13.30 h
Embellir envellint. Fer-se gran com a oportunitat.
De 16 a 19 h
Cinefòrum amb la pel·lícula El cuarteto

Divendres 25 d'octubre

De 10 a 11 h
Taller de Tai xi i Chi Kung (Qi Gong)
D'11.15 a 12.15 h
Dietes, mites i realitats
De 12.30 a 13.30 h
CLOENDA amb l'escriptora Assumpta Montellà, autora de La Maternitat d'Elna

COL·LEGI OFICIAL D'INFERMERES I INFERMERS DE BARCELONA

Consells per a un envelliment saludable!

www.infermeravirtual.com

#esportabarcelona
Suma't a la ciutat més en forma

BARCELONA inspira DNA

A NOVA ICÀRIA:

Et donem solucions perquè t'aprimis,
augmentis la teva **musculatura**, milloris
la teva **salut**, o simplement perquè et
diverteixis i coneguis **gent saludable**.

EL COS I LA MENT T'HO DEMANEN!

Promoció:

**70% DESCOMPTA
MATRÍCULA**

Promoció vàlida fins el 5 de novembre de 2013.
Oferta no acumulable amb altres promocions.

Av. Icària 167
08005 BARCELONA

Tel.: 93 221 25 80
Fax: 93 221 38 73
rrpp@novaicaria.com

L'horari d'atenció al
públic del CEM Nova
Icària és de 7 a 23 hores.

www.novaicaria.com

